Krajevna skupnost Žalna

Nova delovna zmaga

Praznik krajevne skupnosti Žalna, ki ga krajani praznujejo vsako leto 25. maja v spomin na leto 1942 ustanovljeni četi narodne zaščite v gozdu Šopi, so krajani letos proslavili z novo delovno zmago, tj. z asfaltiranjem krajevne ceste od Velike Loke do vasi Dole v dolžini 1000 metrov in širine 2,5 m.

Otvoritev ceste je bila v sklopu slavnostne seje skupščine KS Žalna — 27. maja 1988. Predsednik gradbenega odbora Drago Završek je poročal o delu odbora ter pri tem izpostavil izredno zavzeto delo krajanov pri akciji, saj so opravili preko 1000 udarniških delovnih ur in 150 traktorskih ur, material za zemeljska dela so pripravili in pripeljali sami (ca 800 m³ peska). Poudariti velja, da so pri akciji in zbiranju finančnih sredstev pomagali tudi lastniki vikendov. Zasebniki so tako zbrali 9 milj. din, 15 milj. je prispevala KS iz samoprispevka, vsa dela pa je sofinancirala Komunalna skupnost občine Grosuplje. Nova cesta pomeni veliko pridobitev za krajane predvsem v zimskem času, ko je dostop od urejenih cestnih povezav izredno težak. Na slavnostni seji je spregovoril predsednik skupščine KS Borut Hrovatin, ki je med drugim dejal:

»Vsako leto v tem času se samoupravni organi in družbenopolitične organizacije KS Žalna srečamo, da opravimo pregled del, izvršenih nalog, ki smo si jih v tekočem letu zastavili. Prav je, da tako nadaljujemo, ker na ta način preverimo svoje moči, želje in tisto, kar bomo še uresničili.

Današnji krizni časi nas pestijo vsakega posebej in pravi podvig je, če se v kraju uresniči daljni sen krajanov vasi Dole in Velike Loke: cesta, ki bo olepšala življenje, cesta, ki bo tudi pozimi pomenila hitro povezavo z ostalim svetom. Pravi podvig zato, ker je cesta motivirala vse ljudi tega kraja in združila vse sile v en cilj. Mislim, da je to tudi simbolično. Če se ljudje zavedajo svojih sposobnosti, svojih hotenj, poguma in iznajdljivosti — ni preprek za izvršitev še tako težkih nalog.

Naše krajevne naloge bomo reševali tudi v bodoče — dogovorjeno, samoupravno, odgovorno. Nikoli pa ne bi mogli graditi cest, vodovodov, urejati pokopališč, obnavljati dvoran in neštetih drugih opravil, če ne bi imeli lastnega samoprispevka. Širša družba (občina!) seveda prispeva odločilen finančni delež, vendar če ne bi imeli samoprispevka, veliko stvari ne bi mogli realizirati.

Včasih se slišijo glasovi, kaj bo, ko bomo naredili ali modernizirali cesto, obnovili ali na novo zgradili tako ali drugačno infrastrukturo. Mislim, da nam življenje sproti odkriva potrebe, daje nove zamisli, verjetno bomo morali razmišljati o še polnejšem kulturnem življenju (več ukvarjanja s svojimi že pozabljenimi starimi običaji; odpirati se tudi na turističnem področju, saj živimo v občini, ki ima (visoko) 5. mesto za razvoj turizma glede naravnih pogojev v SRS) polepšati bo treba naše vasi, ponuditi specifičnosti našega kraja in podobno. Izzive imamo na kulturno-prosvetnem področju, na področju dela z mladimi in še in še.«

Zbor tekmovalcev pred ŠC Josip Jurčič (foto: F. Markelj)

Tekmovanje v SLO in DS

Obrambna vzgoja v osnovnih in srednjih šolah se v občini Grosuplje vse bolj uveljavlja in iz leta v leto veča svojo kakovost. Vključuje se v različne predmete: telesna vzgoja, tehnična vzgoja, geografija, biologija in zgodovina ter se na koncu preveri v tekmovanju »Mladi v SLO in DS«.

Preverjanja so razredna, šolska, občinska in regijska. Nosilci tekovanj so učitelji omenjenih predmetov, tekmovanja pa običajno izvedejo učitelji telesne in obrambne vzgoje na šolah, v občinskem merilu pa pripravljalni odbor za izvedbo tekmovanja »Mladi v SLO in DS«, pri OK SZDL.

Letošnje občinsko tekmovanje osnovnih šol je potekalo 17. maja v Šentvidu pri Stični, gostitelj 12 ekip ja bila OŠ Ferdo Vesel. Tekmovanje je obsegalo naslednje naloge:

— reševanje testov z vsebino civilne zaščite, orientacije in topografije, prometne vzgoje ter kako preživeti v najtežjih razmerah,
— teoretično in praktično preverjanje znanja iz prve pomoči,
— poznavanje zdravilnih in užitnih rastlin,
— streljanje z zračno puško,
— orientacijski pohod, dolžine cca 5 km
— vaja z vedrovko.

V skupnem seštevku je zmagala ekipa **Osnovne šole Stična,** drugo in tretje mesto pa sta zasedli prva in druga ekipa **Osnovne šole Dobrepolje.**

Občinskega prvenstva srednjih šol ni bilo, ker je v občini samo ena srednja šola in sta se na regijsko tekmovanje uvrstili prvouvrščeni ekipi s šolskega tekmovanja.

REGIJSKO TEKMOVANJE

je bilo tokrat v občini Grosuplje, in sicer v ŠC Josip Jurčič Ivančna gorica — Stična 28. maja 1988 z začetkom ob 7.30. Tekmovanja se je udeležilo kar 49 ekip (25 ekip osnovnih šol in 24 ekip srednjih šol) iz občin Ljubljana Center, Bežigrad, Moste-Polje, Šiška in Vič-Rudnik, Domžale, Grosuplje, Kočevje, Litija, Logatec, Ribnica, Vrhnika in Idrija. Zbranim tekmovalcem, mentorjem ter gostom je uvodoma spregovoril predsednik Koordinacijskega odbora za pripravo tekmovanja »Mladi v SLO in DS« pri Medobčinskem svetu SZDL, tov. Miro Kaplja. Poleg predstavnikov občine Grosuplje so si tekmovanje ogledali tudi predstavniki poveljstva obrambe mesta Ljubljana, Silvester Turk, predsednik medobčinskega sveta ZRVS, Miha Butara, pomočnik komandanta za politično TO mesta Ljubljane in Anka Kastelic iz Zavoda za šolstvo SRS.

Vse ekipe so najprej opravile testiranje, potem pa so sledile naloge s področja prve pomoči in poznavanja zdravilnih in užitnih rastlin. Ekipe osnovnih šol so streljale z zračno puško, ekipe srednjih šol pa z malokalibrsko puško, in sicer na strelišču Strelske družine Sonja Vesel Ivančna gorica. Orientacijski pohod je bil dolg približno pet kilometrov z 8 kontrolnimi točkami, pri čemer so imele nekatere ekipe kar precej težav, da so jih našle. Letos je bila prvič na programu vaja s področja protipožarne zaščite, to je vaja z vedrovko, katero so vodili in ocenjevali gasilci GD Stična.

Rezultati:

Osnovne šole: 1. O. Š. Franc Albreht, Kamnik — (1015 točk); 2. O. Š. Franc Bevk I, Bežigrad — (976 točk); 3. O. Š. Stična, Grosuplje — (958 točk).

Srednje šole: Srednja šola družboslovne in kovinarske usmeritve Josip Jurčič, Ivančna gorica II — (928 točk); 2. Srednja šola tehniških usmeritev, Kočevje — (902,5 točk); 3. Kadetska šola za miličnike, Tacen (882,5 točk).

Ekipe iz naše občine so torej dosegle do sedaj zdaleč največji uspeh. V zmagovalni ekipi srednje šolę družboslovne in kovinarske usmeritve Ivančna gorica so sodelovali: Maja Lampret, Renata Bradač, Tomaž Košak, Robert Vencelj, Edo Vrenčur in Boštjan Košir (mentor Franci Žnidaršič). V ekipi OŠ Stična, ki je osvojila tretje mesto, pa so sodelovali: Petra Boljka, Andreja Piškur, Jernej Zavodnik, Sandi Škufca in Gregor Kralj (njihova mentorica je Joža Mišmaš).

Poskrbljeno je bilo tudi za spremljajoče aktivnosti: razstava novejšega lahkega pehotnega orožja, predstavitev usmerjanja mladih v vojaške poklice (videoprogram) itd.

Ob zaključku tekmovanja je spregovoril Bojan Ambrož, sekretar Medobčinskega sveta ZSMS, ki je tudi izročil priznanja in nagrade najboljšim ekipam.

Tekmovanje je bilo dobro organizirano, saj je potekalo brez zapletov, za kar zaslužijo posebno pohvalo učitelji in profesorji ŠC Josip Jurčič Ivančna gorica, občinski štab TO, Občinski upravni organ za LO, Strelska družina Sonja Vesel, KK ZRVS Ivančna gorica, Gasilsko društvo Stična, Občinski odbor Rdečega križa ter vsi ostali, ki so pomagali pri uspešni izvedbi tekmovanja.

V spomin Tonetu Lesjaku

Po tragični smrtni nesreči na železniških tirih ljubljanskega kolodvora smo se 11. maja 1988 poslovili od zvestega tovariša — partizanskega soborca in aktivista OF stiškega in grosupeljskega okrožja OF ter rezervnega oficirja-kapetana JLA, Toneta Lesjaka.

Tone se je rodil let 1919 v številni revni kmečki družini v Stični. Po končani osnovni šoli se je izučil kovaštva. Ker ni dobil dela, se je leta 1938 zaposlil pri železniškem nadzorništvu proge v Ljubljani. Tu se je ob delu izučil še za finomehanika. Vojaški rok je služil v letih 1940—41 v Beogradu, kjer je doživel razpad stare Jugoslavije in njene vojske in ob tem nemški napad in bombardiranje Beograda. Umikal se je z delom jugoslovanske vojske iz Beograda, pri tem pa so ga v Sarajevu zajeli Nemci. Uspelo mu je pobegniti, a je bil v Doboju ponovno ujet in tudi tokrat je uspešno pobegnil in se srečno prebil do doma.

Tone se je že leta 1941 povezal z organizacijo OF, junija 1942 pa se je vključil v terenski odbor OF Stična, kjer je bil odgovoren za narodno zaščito.

Kot partizan — obveščevalec in aktivist OF se je hitro znašel in uveljavil. Z vestnim in požrtvovalnim delom je postal član KPS ter delal na različnih odgovornih dolžnostih v stiškem in grosupeljskem okrožju.

Bil je obveščevalec rajonskega odbora OF Stična, sekretar Rajonskega odbora OF Šentvid pri Stični, delal je pri Okrožnem komiteju VOS za okrožje Stična in Grosuplje ter dosegel čin poročnika JLA. Med vojno je bil Tone trikrat ranjen, posledice pa je čutil vse življenje. Po vojni je kot pooblaščenec Udbe in uslužbenec Republiškega sekretariata za notranje zadeve deloval v okraju Grosuplje, Žužemberk in Trbovlje pa tudi v drugih krajih Slovenije. Delo je opravljal odgovorno, predano in vestno ter bil vzor partizana in tovariša, za kar je prejel več vojaških in državnih odlikovanj.

Zaradi posledic vojne in hujše telesne poškodbe po vojni v nesreči z motorjem na službeni poti je bil invalidsko upokojen in živel svoje življenje nekoliko odmaknjeno. Tone je mnogo prezgodaj sklenil krog življenjske poti, ki je bila prežeta z velikimi in odgovornimi dolžnostmi, katere je kot partizanski borec, obveščevalec izvrševal s polno odgovornostjo in osebno zavzetostjo.

Lojze Kikelj

XIV. teden oživljanja tradicij NOB

V Dobrepolju je od 21. do 28. maja letos potekal že XIV. teden oživljanja tradicij NOB. V sklop te prireditve so bile kot vedno doslej vključene vse organizacije v kraju, saj si brez enotnega nastopa cele doline vseh treh prireditev ni mogoče predstavljati. Letos pa so se pokazale tudi nekatere stvari, o katerih bo potrebno v bodoče veliko razmišljati, a bom o njih govoril kasneje.

V soboto, 21. maja, je Čebelarsko društvo pripravilo zanimivo razstavo, na kateri smo lahko videli, kako nastaja med (torej pot od čebele do medu v kozarcu), vzporedno s tem pa tudi razvoj pripomočkov, s katerimi so čebelarji pridobivali med.

Tega dne je tov. Štefan Horvat organiziral tradicionalni EX TEMPORE, katerega se je udeležilo 9 slikarjev. Slike so bile potem razstavljene v stari šoli na Vidmu.

Dan so zaključili vaščani Vidma z zabavno prireditvijo. Izkupiček so namenili ureditvi vasi.

V nedeljo je bil na strelišču v Predstrugah strelski turnir z vojaško puško, katerega je organizirala SD Bukovec iz Dobrepolja.

V torek je OŠ I. SPUB T. Tomšiča pripravila turnir v odbojki, katerega so se udeležile 4 ekipe (Velike Lašče, Grča, Grosuplje, Dobrepolje). Turnir je bil rekreacijskega značaja.

V sredo, na dan mladosti, je bilo v OŠ srečanje učencev osnovnih šol, ki nosijo ime po heroju Tomšiču (Knežak, Ljubljana, Dobrepolje). Ob tej priliki so bili učenci teh šol sprejeti v ZSMS. Tej svečanosti so prisostvovale tov. Vida Tomšič ter sestri Toneta Tomšiča — Anka in Vera. Poleg teh so bili navzoči tudi borci Tomšičeve brigade, ZDO in XVIII divizije ter seveda predstavniki DPO iz KS Dobrepolje.

Dan smo zaključili s slavnostno sejo KS Dobrepolje in Ponikve. Na seji smo pregledali gospodarsko stanje v kraju, delo KS, društev in organizacij. Skupščina KS je podelila na seji priznanja bratov Kralj, katera so letos prejeli: Kulturno društvo Dobrepolje, Kmetijska zadruga Dobrepolje in Anton Drobnič. Seje so se udeležili tudi predstavniki Sob Grosuplje (Glavan, Koščak, Eršte).

Naslednji dan nas je obiskalo Prešernovo gledališče iz Kranja s predstavo »Črna komedija«.

V petek je bil v DVZ Ponikve rokometni turnir, ki so se ga tudi udeležile 4 ekipe: Slovan Lj., Železničar BG, Inles in Ponikve.

Kulturno društvo Dobrepolje je potem na Vidmu pripravilo ples z ansamblom GU-GU. Izkupiček je namenjen ureditvi prostorov društva.

V soboto smo prireditve zaključili z demonstracijo gasilskega avtomobila, s katerim upravlja GD Ždenska vas. Ob 20. uri pa je bila v dvorani Jakličevega doma sklepna prireditev, ki jo je tudi pripravilo KD. Na njej so se predstavile vse sekcije v Kulturnem društvu. Slavnostni govornik je bil tov. Perko, član POK SZDL. Prireditve sta se udeležili tudi tov. Lampretova in tov. Intiharjeva iz ZKO Grosuplje, česar smo bili člani KD še posebej veseli.

To je bila nekakšna telegrafska predstavitev dogajanj skozi XIV. teden tradicij NOB.

Letos smo to prireditev pripravili prvič brez »idejnega očeta« te manifestacije, tov. Eda Zgonca, zato smo imeli nekaj težav.

Prvi in največji poduk nam je dala propaganda. Kljub temu da je bilo prireditev veliko (za vsakogar nekaj), med ljudmi niso tako odmevale kot v prejšnjih letih, ravno zaradi premajhne obveščenosti.

Morda je bilo temu krivo tudi dejstvo, da stvar že predolgo teče, da so se ljudje naveličali. V tem smislu bi bilo potrebno narediti nekaj v spremembi zasnove teh prireditev, morda spremeniti ime ali še kaj drugega. Eno pa je gotovo: preveč prireditev v nekaj dneh! Tako kot vselej in povsod organizacija vsega »pade« na pleča nekaj ljudi, ki fizično ne zmorejo izpeljati vsega, kot bi bilo potrebno. Po drugi strani pa je sam kraj premajhen (in žal finačno ne več zmožen) »prebaviti« vsega tega. Kot kaže bo takšnih krajev pri nas vse več, tej podobnih prireditev pa vse manj.

Vsekakor bomo morali o usodi TOT še pošteno in dobro razmisliti, se pametno pogovoriti in skupaj najti pravo rešitev. Največji nesmisel pa bi bil verjetno spreminjati ime tedna. Prvič zato, ker gre le za enega od 52 tednov v letu, drugič zato, ker je kraju v celoti prinesel marsikaj dobrega, tretjič pa zato, ker je odkril marsikaj iz naše polpretekle dobe in nam v nekaj primerih povedal vsaj to, kako se ne sme ravnati v težkih trenutkih. Res pa je, da je skozi 14 tednov ostalo iz »dobrepoljske NOB« še marsikaj nepovedanega, to pa bi lahko bila naloga 15. TOT NOB in udeležencev tistega dogajanja.

Na koncu tega pisanja naj v imenu Odbora za pripravo TOT NOB izrazim zahvalo vsem, ki ste kakorkoli prispevali, da smo kolikor toliko uspešno izpeljali 14. prireditev.

Igor Ahačevčič

MLADINSKA SCENA

Kakor vsa leta doslej so se tudi letos osnovne organizacije ZSMS v naši občini odločile, da bodo vsaj praznik — dan mladosti — obeležile z množico prireditev. V mesecu maju so se tako povsod vrstile prireditve, predvsem športnega značaja, nekatere OO pa so se odločile, da bodo praznovale bolj delavno in so zato organizirale delovne akcije z namenom, da si izboljšajo razmere, v katerih delujejo. Sprejem pionirjev v ZSMS je bil povsod svečan, še posebno pa v OŠ Videm-Dobrepolje, kjer so organizirali sprejem za vse šole iz Slovenije, ki nosijo naziv I. SPUB Tone Tomšič. Tega sprejema so se udeležili tudi tov. Vida Tomšič, sestri Toneta Tomšiča (Vera in Ančka) in predstavniki ZZB NOV.

Slovesno je bilo tudi v ŠC »Josip Jurčič«, kjer so organizirali že tradicionalno športno-kulturno prireditev. V petek, 20. in 21. maja, so se tako zvrstila razna športna tekmovanja, okrogla miza o nasilju v športu, družabni večer ...

V petek, 27. maja, pa smo v Grosupljem zaključili aktivnosti v mesecu mladosti s sklepno prireditvijo v organizaciji OK ZSMS Grosuplje, Centra interesnih dejavnosti mladih ter OO ZSMS Grosuplje. Že popoldan so se nam predstavili taborniki Taborniškega odreda »Louis Adamič« iz Grosupljega, ki so v svojem šotoru pripravili zanimivo predstavitev svojih aktivnosti. V Mladinskem klubu se nam je ob 18. uri predstavila tudi dramska skupina KD »Svoboda« iz Grosupljega. Za bučen zaključek prireditve so poskrbeli kantavtor Sašo Hribar ter člani ansamblov Slovenijatruplo in Lačni Franz. Po obisku sodeč, zvečer je bilo na prizorišču prireditve okrog 500 obiskovalcev, tudi pri nas za tovrstne prireditve vlada veliko zanimanje. Takih koncertov pogrešamo predvsem mladi, saj v občini nimamo organizatorja, ki bi bil pripravljen organizirati tudi kaj drugega razen veselico.

V Grosupljem smo koncert ob dnevu mladosti organizirali že drugič, verjetno pa bomo s tem tudi nadaljevali in tako vsaj enkrat letno omogočili mladim, da tudi v lastnem okolju vidijo izvajalca, ki nekaj pomeni v slovenski rock glasbi. Organizacija take prireditve pa bo tudi v bodoče provezana s finančnimi sredstvi, s katerimi so nam letos pomagali Obrtna zadruga Magro, Black & Decker, Motvoz in platno, DO TABOR, ter Zveza kulturnih organizacij občine Grosuplje.

Z. M.

Še enkrat: Prvomajsko srečanje na Polževem postaja tradicionalno

V omenjenem članku avtor opisuje prijetno prvomajsko srečanje, ki ga je pripravil Občinski svet Zveze sindikatov Grosuplje. Vendar zaradi izkrivljenega sporočila čutimo dolžnost, da širša javnost izve sledeče:

Občinski svet Zveze sindikatov Grosuplje je bil dejansko nosilec akcije prvomajskega srečanja na Polževem. Pri tem pa bi bilo morda omembe vredno, da je pri tej organizaciji aktivno sodelovala tudi DO Tabor, zlasti TOZD Polževo. V poročilu namreč piše, da bi bilo dobro, da bi tudi gostinsko podjetje kdaj organiziralo kaj podobnega. Zdi se nam, da se kot nosilec gostinske in turistične dejavnosti v občini (70-članski kolektiv) maksimalno angažiramo. Na koncu tega pisanja bomo prikazali koliko se je za popestritev gostinsko-turistične dejavnosti vložilo v zadnjih 7 letih v nove objekte, opremo in ostale stvari.

Pa se pomudimo pri Polževem. TOZD gostinstvo je aktivno pomagal pri vzorno urejenem praznovanju prvega maja na Polževem, in sicer ne samo s prodajo iz svoje ponudbe, temveč je nosil tudi finančna bremena.

Plačal je ansambel Big Ben (1.768.200.—), najemnino miz (380.000.—) stojnino kamiona (oder) — 2 dni (150.000.—), prevoze (100.000.—) in prispeval toplo malico za nastopajoče v kulturnem programu. Resnično nismo želeli poudarjati našega prispevka, a ni bil tako majhen. Želimo povedati le to, da smo se tudi mi aktivno vključili v tok prireditve tudi s finančnimi sredstvi in ne samo s kovanjem dobičkov, kot bi to nekateri radi prikazali. Kajti dobički gostinskih in turističnih delavcev so tako pičli, da v Sloveniji s celotno akumulacijo vsega gostinstva ni mogoče zgraditi niti enega hotela. Na meji rentabilnosti poslujejo celo v naših največjih turističnih središčih. Pa tudi naši OD-ji so na lestvici DO-jev v gospodarstvu na predzadnjem mestu.

Nadalje avtor omenjenega članka piše, da vkolikor bi se tudi gostinstvo vključevalo v take prireditve, bi sicer bilo res potrebno precej delati, bi pa ustvarili tudi dobiček.

Če avtor meni, da sedaj v gostinstvu ni potrebno delati — delamo pa vse sobote, nedelje in praznike, se krepko moti. Osebno smo zaradi takega pisanja prizadeti, saj je npr. v našem TOZD-u (gostinstvo) delavka, ki 25 let ni praznovala novega leta v krogu svoje družine, temveč na delovnem mestu. Moram pa reči, da se ravno zaradi omaloževanja te panoge vse manj mladih odloča za ta v svetu sicer cenjen in lep poklic. Naj omenim še to, da je v našem TOZD-u kar precej delavcev, ki se lahko pogovarjajo v dveh tujih jezikih.

Nadalje je zapisano, da je v vsako gospodarsko panogo treba najprej vlagati, tako tudi v turizem in gostinstvo. Zares smo za to opozorilo ali nasvet hvaležni, zato bi radi ob tej priliki tudi napisali, kaj in kdaj smo vlagali.

Leto 1981 — adaptacija lokala »Ob črpalki« Ivančna gorica; pri tem je bilo zamenjano 70% opreme,
Leto 1982 — nakup gostilne »Rubin« v Grosupljem skupaj z vso opremo.
Leto 1983 — a) adaptacija PE »Kegljišče« v Grosupljem in zamenjava vse gostilniške opreme,
b) adaptacija PE »Na klančku« v Šentvidu in zamenjava vse gostilniške opreme,
c) za potrebe vzdrževalne službe smo kupili kombi Zastava.
Leto 1984 — izgradnja nove PE v Višnji gori in nakup nove opreme za lokal,
— na Vidmu smo porušili staro in dotrajano gostilno »Brdavs« in na istem mestu zgradili novo gostilno in jo popolnoma opremili.
Leto 1985 — adaptacija gostilne »Rubin« in zamenjava vse opreme.
Leto 1986 — a) združevanje sredstev za zakup lokala v Obrtnem domu Grosuplje,
b) nakup kombija Trafic zaradi hitre širitve dejavnosti, preurejena zastava služi za distribucijo prehrane,
c) nakup vlečnice na Polževem, s čimer je Polževo postalo prijetno rekreacijsko občinsko središče v zimskem času.
Leto 1987 — nakup 1923 m² zemlje na Polževem za traso za vlečnico,
b) sofinanciranje asfaltne ceste na Polževo, kar je plod dobrega sodelovanja Turističnega društva in našega TOZD-a,
c) asfaltiranje okolice hotela Polževo,
d) nova oprema tujskih sob v PE Grosupeljčan,
e) adaptirali našo PE »Pod lipo« v Stični in jo delno na novo opremili,
f) plačilo za gradbeni del nove PE na Škofljici.
Leto 1988 — adaptacija PE »Grosupeljčan« (sedaj »Pri Rusu«) in zamenjava vse opreme; s to adaptacijo je kraj pridobil obrat z modernim načinom družbene prehrane.

V vsem tem času smo bistveno povečali delež družbene prehrane, saj smo iz pribl. 300 obrokov dnevno, kolikor smo jih pripravljali do danes, prišli na pribl. 1500 obrokov.

Resnično se trudimo tudi na drugih področjih, npr. DO Tabor je bila tudi pokrovitelj Tabora pevskih zborov, v letu 1987 pa smo finančno podprli Literarni klub Grosuplje.

Prizadevamo si po svojih najboljših močeh in poiskušamo delati kar najbolje. Naj nam ne zamerijo, vkolikor tudi pogrešimo v poslovanju, smo včasih nerodni, neljubeznivi. Naš kolektiv je sestavljen iz pretežno žena. Morda imajo včasih slab dan, morda se družina jezi, ker mora mati delati v nedeljo ali praznik, ko bi lahko skupaj odšli na izlet. Morda je doma otrok bolan ali brez varstva. Vem, marsikdo bo rekel domači problemi zaposlenih me ne zanimajo. Pa vendar — tudi v gostinstvu smo ljudje, delavni kot v drugih okoljih, s svojimi napakami, le morda bolj na očeh. Da resnično pridno in vestno delamo, da tudi veliko vlagamo, je razvidno tudi iz Gospodarskega vestnika, kjer smo štiri zaporedna leta omenjani med najuspešnejšimi organizacijami v Sloveniji.

S tem člankom smo želeli javnosti vsaj malo predočiti težave, s katerimi se srečujemo in prikazati, kaj smo v nekaj zadnjih letih naredili. Upamo, da boste še naprej ostali naši gosti in nam v teh težkih časih tudi oprostili kakšno nerodnost.

Grosuplje, dne 1. 6. 1988
Direktor TOZD Polževo
Igor Mihelj

Glavni direktor DO Tabor Jože Košak